

IOANNES STVR

MIVS IACOBO STVR-

mio fratri S.

Vdiuisti sepè, vt memini, ex me, Iacobe frater, studiorū nostrorum finem rerum cognitionem, & orationis elegantiam esse debere. Rerum etiam doctrinam sine sapientia religionis minimum prodesse: & dicendi rationem absq; optimorū scriptorum assidua lectione, atq; artificiosa imitatione non comparari talem, qualem desideramus. Itaq; sæpenumero dixi, si meministi, ad religionem pueros excitandos esse, & proponendum illis in scholis Ciceronem: quorum altera mentem, alter linguam optimè possit informare. Sed habèda ratio est, in educatione linguæ, non solum etatum, sed etiam virium & ingeniorum. Ab epistolis principium rectè sumi potest, si deligantur quæ argumento faciles sunt, & sunt rerum non ignotarum, atq; huiusmodi verborum, quæ in nostra manserunt consuetudine. Hanc rationem ego in hisce tribus libris conficiendis

A 2 secutus

secutus sum: neq; artificiosissimè, neq; sapien-
tissimè scriptas epistolas delegi, sed quæ à
pueris intelligi possent, & haberent nostræ
consuetudinis verba, & sermonis quodidia-
ni sententias, earumq; formas nobis quidem
non vlitatas, sed tamen apertas, & elegantes,
& doctas. Hos ego ad te mitto, quo videas
me in eadem adhuc esse sententia, in qua fui
olim. Amabo te, mi optatissime frater, perge
porrò in hoc litterarum curriculo progredi.
Audio nihil de studijs tuis, abs sum procul:
metuo valde, cum cogito posse fieri, vt non
meis optatis, & patris expectationi satisfac-
cias. Expecto literas tuas, vt intelligam, tum
quantum profeceris, tum quantum de te
possimus deinceps sperare. Vale. Ar

gentinæ tertio Kalendas

Februar. Anno

1539.

*Adiectus est ubiq; ad singula epistolia gemis-
nus numerus, quorum prior librorum,
posterior epistolarum cuiusq;
libri ordinem obseruat.*